

บทที่ 8

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นวิจัยเชิงบรรยาย (Descriptive Research) เป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในตน พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล กับความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล โดยมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

1. เพื่อศึกษาความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลจำแนกตามสังกัด
2. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในตน พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล กับความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล
3. เพื่อศึกษาตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาล

โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยดังนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักศึกษาพยาบาลหลักสูตรพยาบาลศาสตร์ ชั้นปีที่ 4 ปีการศึกษา 2539 ในสถาบันการศึกษาพยาบาลทุกสังกัดทั้งภาครัฐและเอกชนทั่วประเทศรวม 43 สถาบัน มีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 3,266 คน (ข้อมูลจากการสำรวจจำนวนนักศึกษาพยาบาล ปีการศึกษา 2539 ของผู้วิจัย โดยการสอบถามโดยตรงจากสถาบันการศึกษาพยาบาล และจากเอกสารสารสนเทศ ของสถาบันสังกัดพระบรมราชชนก) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage sampling) โดยกำหนดขั้นตอนการสุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ขั้นตอนที่ 1 จำแนกสถาบันการศึกษาพยาบาลออกเป็น 6 กลุ่ม ตามสังกัดของสถาบันการศึกษาพยาบาล พร้อมทั้งกำหนดรายชื่อและจำนวนประชากรในแต่ละสถาบันการศึกษาทั้ง 43 สถาบัน

ขั้นตอนที่ 2 กำหนดจำนวนสถาบันการศึกษาพยาบาลที่จะเลือกกลุ่มตัวอย่าง ตามสัดส่วนของจำนวนสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้ง 6 สังกัด ได้แก่ สถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข สถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย สถาบันสังกัดสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน สถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหมและสังกัดกระทรวงมหาดไทย สถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกรุงเทพมหานคร และสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดสภาการศึกษาไทย ซึ่งมีสัดส่วนเดิมเท่ากับ 6:7:24:4:1:1 ได้คำนวณสัดส่วนที่จะใช้ในการเลือกสถาบันการศึกษาพยาบาลที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประมาณ 2:2:8:1:1:1

ขั้นตอนที่ 3 สุ่มตัวอย่างสถาบันการศึกษาพยาบาล โดยการสุ่มสถาบันการศึกษาพยาบาลจาก 6 สังกัดตามค่าสัดส่วนจากขั้นตอนที่ 2 โดยใช้วิธีจับสลากแบบไม่แทนที่ สำหรับสถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข ซึ่งมีทั้งสิ้น 24 สถาบัน มีจำนวนนักศึกษาในแต่ละสถาบันแตกต่างกัน เพื่อให้เกิดความครอบคลุมของกลุ่มตัวอย่างที่จะได้ ผู้วิจัยจึงแบ่งกลุ่มสถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดนี้ เป็น 4 กลุ่มใหญ่ ตามเขตที่ตั้ง ได้แก่ วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคเหนือ มีจำนวน 6 สถาบัน วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคกลาง มีจำนวน 9 สถาบัน ซึ่งมีจำนวนมากจึงสุ่มมา 2 สถาบัน วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวน 5 สถาบัน วิทยาลัยพยาบาลที่ตั้งอยู่ในภาคใต้ มีจำนวน 5 สถาบัน จึงสุ่มตัวอย่างมาภาคละ 1 สถาบัน รวมได้สถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 5 สถาบัน ซึ่งลดลงจากสัดส่วนเดิม 3 สถาบัน

ส่วนสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีจำนวน 6 สถาบัน และสถาบันการศึกษาพยาบาลสังกัดสมาคมสถาบันอุดมศึกษา เอกชน จำนวน 7 สถาบัน มีทั้งในเขตกรุงเทพและนอกเขตกรุงเทพ เพื่อให้เกิดความครอบคลุมของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยจึงแบ่งสถาบันตามเขตที่ตั้งในเขตกรุงเทพและนอกเขตกรุงเทพ

ส่วนสถาบันการศึกษาพยาบาล สังกัดกระทรวงกลาโหม และสังกัดกระทรวงมหาดไทย สุ่มมา 1 สถาบัน ส่วนสังกัดที่มี 1 สถาบันการศึกษา ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างโดยไม่ต้องสุ่ม ดังนั้นจึงได้จำนวนสถาบันการศึกษาพยาบาลทั้งสิ้น 12 สถาบัน

ขั้นตอนที่ 4 กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้พื้นฐานจากตารางสำเร็จของ Toro Yamane (1970 อ้างถึงใน ประคอง กรมสุต, 2535) กำหนดให้ขอบเขตขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ระดับความมีนัยสำคัญ .05 ขนาดของความคลาดเคลื่อน (e) คิดเป็นร้อยละ ± 5 และให้ได้สัดส่วนของประชากรเป็น 0.5 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างเท่ากับ 353 คน ผู้วิจัยจึงคำนวณขนาดของประชากรกระจายตามสัดส่วนในแต่ละสถาบัน แต่ในบางสถาบันเมื่อใช้วิธีคำนวณตามสัดส่วนได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่างน้อยกว่า 15 คน ซึ่งในการวิจัยเปรียบเทียบความสัมพันธ์เชิง

เหตุผล จำนวนตัวอย่างในแต่ละกลุ่มไม่ควรต่ำกว่า 15 คน ดังนั้นผู้วิจัยจึงกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 25 (ประกอบ กรรณสูต, 2535) ของประชากรในสถาบันที่ไม่สามารถคำนวณตามสัดส่วนได้ ดังนั้นจึงได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 483 คน

ขั้นตอนที่ 5 ตุ่มตัวอย่างนักศึกษาพยาบาล ในแต่ละสถาบันการศึกษานักศึกษาพยาบาล โดยวิธีการสุ่มอย่างเป็นระบบ (Systemic Random Sampling) ดังรายละเอียดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัด

รายชื่อสังกัดและสถาบัน	จำนวนนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 4 (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
1. สถาบันสังกัดกระทรวงสาธารณสุข		
ภาคเหนือ		
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พุทธชินราช	75	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี เขลางค์นคร	75	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี อุตรดิตถ์	49	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีพะเยา	51	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนีสวรรคร์ประชารักษ์	76	36
รวม	326	36
ภาคกลาง		
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี กรุงเทพฯ	72	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ศรีธัญญา	40	
วิทยาลัยพยาบาล พระปกเกล้า	70	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ราชบุรี	74	30
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สระบุรี	70	30
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชลบุรี	74	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ชัยนาท	47	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี พระพุทธบาท	52	
วิทยาลัยพยาบาล พระจอมเกล้า	47	
รวม	546	60

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัด (ต่อ)

รายชื่อสังกัดและสถาบัน	จำนวนนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 4 (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ		
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครราชสีมา	75	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สรรพสิทธิประสงค์	76	35
วิทยาลัยพยาบาล ศรีมหาสารคาม	75	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สุรินทร์	47	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี อุครธานี	50	
รวม	323	35
ภาคใต้		
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สงขลา	78	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี สุราษฎร์ธานี	48	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นราธิวาส	50	
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี นครศรีธรรมราช	49	30
วิทยาลัยพยาบาล บรมราชชนนี ตรัง	49	
รวม	274	30
รวมทั้งสังกัด	1,469	158

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัด (ต่อ)

รายชื่อสังกัดและสถาบัน	จำนวนนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 4 (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
2. สถาบันของรัฐสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย		
ในเขตกรุงเทพมหานคร		
ภาควิชาพยาบาลศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ โรงพยาบาลรามาธิบดี	134	38
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล	217	
รวม	351	38
นอกเขตกรุงเทพมหานคร		
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่	159	
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์	143	52
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา	86	
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น	135	
รวม	523	52
รวมทั้งสังกัด	874	90
8. สถาบันสังกัดสมาคมสถาบันอุดมศึกษาเอกชน		
ในเขตกรุงเทพมหานคร		
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยมิชชั่น	45	
คณะพยาบาลศาสตร์ วิทยาลัยคริสเตียน	53	
วิทยาลัยพยาบาลเซนต์หลุยส์	55	50
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ	15	
คณะพยาบาลศาสตร์ ม.หัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ	48	
รวม	216	50

ตารางที่ 2 จำนวนประชากร กลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามสังกัด (ต่อ)

รายชื่อสังกัดและสถาบัน	จำนวนนักศึกษา พยาบาลชั้นปีที่ 4 (คน)	จำนวนกลุ่ม ตัวอย่าง (คน)
นอกเขตกรุงเทพมหานคร		
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยรังสิต	58	30
คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยพายัพ	49	
รวม	101	30
รวมทั้งสังกัด	322	80
4. สถาบันสังกัดกระทรวงกลาโหมและ กระทรวงมหาดไทย		
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพบก	61	
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพเรือ	64	
วิทยาลัยพยาบาลกองทัพอากาศ	75	
วิทยาลัยพยาบาลตำรวจ	72	68
รวมทั้งสังกัด	272	68
5. สถาบันสังกัดกรุงเทพมหานคร		
วิทยาลัยพยาบาลเกื้อการุณย์	173	44
รวมทั้งสังกัด	173	44
6. สถาบันสังกัดสภาวิชาชีพ		
วิทยาลัยพยาบาลสภาวิชาชีพ	158	40
รวมทั้งสังกัด	158	40
รวมทั้งสิ้น	3,266	488

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ แบบวัด มีทั้งหมด 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1. แบบวัดความเป็นอิสระแห่งตน ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ

1.1 ข้อคำถามข้อมูลส่วนบุคคลของตัวอย่างประชากร ประกอบด้วย เพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม และสังกัดสถาบันการศึกษา

1.2 แบบวัดความเป็นอิสระแห่งตน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1.2.1 ศึกษา ค้นคว้า จากเอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอิสระแห่งตน โดยเฉพาะตามแนวคิดของ Kurtine (1974: 243-246)

1.2.2 กำหนดคำจำกัดความและโครงสร้างเนื้อหาตัวแปร ความเป็นอิสระแห่งตนตามแนวคิดของ Kurtine หมายถึง การแสดงออกของนักศึกษาที่สามารถตัดสินใจในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างอิสระ ไม่อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอื่น ความเป็นตัวของตัวเอง ไม่พึ่งพา เชื่อมมั่นในตนเอง กล้าคิด กล้าแสดงออก มีการวางแผนและกำหนดเป้าหมายในการดำรงชีวิต ชัยนหมั่นเพียร เพื่อให้ไปถึงเป้าหมาย ตระหนักในคุณค่าของตนเอง มีวินัย

1.2.3 นำแบบวัดความเป็นอิสระแห่งตน (Personal Autonomy Scale) ของ Kurtine (1978: 253-256) ซึ่งเป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความเป็นอิสระแห่งตน และได้มีการนำไปใช้วัดในงานวิจัยต่าง ๆ รวมทั้งวัดความเป็นอิสระแห่งตนของนักศึกษาพยาบาล ในงานวิจัยของ Boughn (1989, 1991) Husted (1991) ผู้วิจัยจึงนำมาใช้ ค่าความเที่ยงของเครื่องมือชุดนี้เท่ากับ .68 (Boughn, 1991)

1.2.4 ศึกษาแบบวัดความเป็นอิสระแห่งตนอย่างละเอียด พิจารณาความสอดคล้องและครอบคลุมของแบบวัดกับโครงสร้างเนื้อหาตัวแปรที่กำหนดในการวิจัยนี้ พบว่ามีความสอดคล้องกัน จึงนำมาใช้ โดยแปลเครื่องมือเป็นภาษาไทย และอาจารย์ที่ปรึกษาแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษ เพื่อความถูกต้องของภาษาซ้ำอีกครั้งหนึ่ง

องค์ประกอบของแบบวัดนี้ประกอบด้วยข้อความจำนวน 25 ข้อ เป็นข้อความที่แสดงถึงความเป็นอิสระแห่งตน จำนวน 9 ข้อ และไม่มีความเป็นอิสระแห่งตนจำนวน 16 ข้อ ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีเกณฑ์การเลือกตอบคือตอบ จริง ในข้อความที่ตรงกับลักษณะของตนเอง และเลือกตอบ ไม่จริง ในข้อความที่ไม่ตรงกับลักษณะของตนเอง

เกณฑ์การให้คะแนน

- ให้คะแนน 1 ในข้อที่ตอบ จริง สำหรับข้อความที่แสดงความเป็นอิสระแห่งตน
 0 ในข้อที่ตอบ ไม่จริง สำหรับข้อความที่แสดงความเป็นอิสระแห่งตน
 0 ในข้อที่ตอบ จริง สำหรับข้อความที่ไม่แสดงความเป็นอิสระแห่งตน
 1 ในข้อที่ตอบ ไม่จริง สำหรับข้อความที่ไม่แสดงความเป็นอิสระแห่งตน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรความเป็นอิสระแห่งตน ให้ความหมายโดยใช้หลักการแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ (ประกอบ กรรณสูต, 2538: 117)

- คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 4.50-5.00 หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งตนมากที่สุด
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 3.50-4.49 หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งตนมาก
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 2.50-3.49 หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งตนปานกลาง
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.50-2.49 หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งตนน้อย
 คะแนนเฉลี่ยระหว่าง 1.00-1.49 หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งตนน้อยที่สุด

ผลการวิเคราะห์ความเป็นอิสระแห่งตนรายข้อ ใช้เกณฑ์การพิจารณาดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
0.80 - 1.00	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับสูงมาก
0.60 - 0.79	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับสูง
0.40 - 0.59	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับปานกลาง
0.20 - 0.39	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับต่ำ
0.00 - 0.19	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับต่ำมาก

และกำหนดระดับของการแปลผลคะแนนรวมทุกข้อ ดังนี้ (ข้อคำถามจำนวน 25 ข้อ ๆ ละ 1 คะแนน)

คะแนนรวม	การแปลผล
20.00 - 25.00	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับสูงมาก
15.00 - 19.99	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับสูง
10.00 - 14.99	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับปานกลาง
5.00 - 9.99	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับต่ำ
0.00 - 4.99	มีความเป็นอิสระแห่งตนระดับต่ำมาก

ตอนที่ 2 แบบวัดความเชื่ออำนาจภายในคน มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

2.1 ศึกษา ค้นคว้า จากเอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเชื่ออำนาจภายในคน โดยเฉพาะตามแนวคิดของ Rotter (1966) และ Strickland (1977)

2.2 กำหนดคำจำกัดความและโครงสร้างเนื้อหาตัวแปร โดยความเชื่ออำนาจภายในคน หมายถึง ความเข้าใจ ความรู้ตื้นกึกคิดของนักศึกษาพยาบาลที่มีต่อเหตุการณ์ที่อยู่รอบตัวหรือสิ่งต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งความสำเร็จและความล้มเหลว ว่าเกิดขึ้นจากการกระทำของตนเองทั้งสิ้น และตัวนักศึกษาเองสามารถควบคุมหรือจัดให้สิ่งต่าง ๆ ดำเนินต่อไปได้

2.3 ศึกษาแบบวัดความเชื่ออำนาจภายในคนของ พัชนี เอมะนาวิน (2537) ที่ใช้วัดความเชื่ออำนาจภายในคนของพยาบาลวิชาชีพ โดยใช้กรอบแนวคิดความเชื่ออำนาจภายในคนของ Rotter (1966) และ Strickland (1977) ค่าความเที่ยงของเครื่องมือชุดนี้ คำนวณโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's alpha Coefficient) เท่ากับ .89 (พัชนี เอมะนาวิน : 120)

2.4 พิจารณาความสอดคล้องและครอบคลุมของโครงสร้างเนื้อหาตัวแปรจากแบบวัด กับที่กำหนดในการวิจัย พบว่ามีความสอดคล้องกัน ผู้วิจัยจึงนำมาใช้โดยปรับเปลี่ยนศัพท์ ภาษาและข้อความให้เหมาะสมกับสถานภาพของผู้ตอบคือ นักศึกษาพยาบาล

องค์ประกอบของแบบวัดนี้ ประกอบด้วยข้อความจำนวน 20 ข้อ เป็นลักษณะความเชื่อ ความรู้ตื้นกึกคิดของผู้ตอบ ทั้งด้านบวกและด้านลบ

เกณฑ์การเลือกตอบ

เห็นด้วยมากที่สุด	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับลักษณะและความเชื่อทั้งหมด
เห็นด้วยมาก	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับลักษณะและความเชื่อเป็นส่วนใหญ่
เห็นด้วยปานกลาง	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับลักษณะและความเชื่อเพียงครึ่งเดียว
เห็นด้วยน้อย	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับลักษณะและความเชื่อเป็นบางส่วน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความในประโยคนั้นตรงกับลักษณะและความเชื่อเป็นส่วนน้อย หรือไม่ตรงกับ ความเชื่อเลย

เกณฑ์การให้คะแนน

	ข้อความที่เห็นด้วยด้านบวก	ข้อความที่เห็นด้วยด้านลบ
เห็นด้วยมากที่สุด	ให้ 5 คะแนน	ให้ 1 คะแนน
เห็นด้วยมาก	ให้ 4 คะแนน	ให้ 2 คะแนน
เห็นด้วยปานกลาง	ให้ 3 คะแนน	ให้ 3 คะแนน
เห็นด้วยน้อย	ให้ 2 คะแนน	ให้ 4 คะแนน
เห็นด้วยน้อยที่สุด	ให้ 1 คะแนน	ให้ 5 คะแนน

การแปลผลคะแนนที่ได้จากการวัดตัวแปรความเชื่ออำนาจภายในตน ให้ความหมายโดยใช้หลักการแปลผลคะแนนเฉลี่ยดังนี้ (ประคอง กรรณสูต, 2538: 117)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
4.50 - 5.00	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับสูงมาก
3.50 - 4.49	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับสูง
2.50 - 3.49	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับปานกลาง
1.50 - 2.49	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับต่ำ
1.00 - 1.49	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับต่ำมาก

และกำหนดระดับของการแปลผลคะแนนรวมทุกข้อ ดังนี้ (ข้อคำถามจำนวน 20 ข้อ ๆ ละ 5 คะแนน)

คะแนนรวม	การแปลผล
90.00 - 100.00	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับสูงมาก
70.00 - 89.99	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับสูง
50.00 - 69.99	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับปานกลาง
30.00 - 49.99	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับต่ำ
20.00 - 29.99	มีความเชื่ออำนาจภายในตนระดับต่ำมาก

ตอนที่ 8 แบบวัดพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามชุดนี้เอง โดยมีขั้นตอนการดำเนินงานดังนี้

3.1 ศึกษา ค้นคว้า จากเอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล โดยเฉพาะตามแนวคิดของ Brown (1986) และ Holldorsdottir (1990)

3.2 กำหนดคำจำกัดความและโครงสร้างเนื้อหาตัวแปร โดยพฤติกรรมการณ์การดูแล หมายถึง การกระทำของอาจารย์พยาบาลที่แสดงต่อนักศึกษาพยาบาล และแสดงให้นักศึกษาได้เห็นเป็นแบบอย่าง เพื่อเสริมสร้างความสามารถ เพิ่มความมั่นใจให้นักศึกษา ส่งเสริมอิสระในการตัดสินใจในการเรียนรู้และปฏิบัติงานในบทบาทหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพ และได้แบ่งพฤติกรรมการณ์การดูแลของอาจารย์พยาบาลเป็น 6 ด้าน โดยแต่ละด้านมีความหมายแตกต่างกันดังนี้

1. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพ คือการที่อาจารย์พยาบาลมีความรู้ในวิชาชีพ มีประสบการณ์ มีการแสดงออกถึงเนื้อหาสาระของวิชาชีพ เป็นตัวอย่างที่ดีในการแสดงบทบาทวิชาชีพ มีการกำหนดมาตรฐานของตนเองและนักศึกษาพยาบาล และมีความซื่อสัตย์ในการจัดการเรียนการสอน

2. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการยอมรับในสถานภาพของนักศึกษา คือการที่อาจารย์พยาบาลแสดงการยอมรับนักศึกษาพยาบาล ตระหนักในสถานภาพของนักศึกษาเสมอ ให้ความสำคัญอิสระเชิงวิชาการ ให้ความสนใจกับนักศึกษาตามความแตกต่างของบุคคล ให้ข้อมูลย้อนกลับในทางบวกและให้ความสนใจกับอนาคตของนักศึกษา

3. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการให้ความสำคัญอิสระ คือการที่อาจารย์พยาบาลให้โอกาสนักศึกษาพยาบาล ได้เรียนรู้อย่างเต็มที่ตามข้อบังคับของรายวิชาและหลักสูตร โดยเปิดโอกาสให้ใช้ความรู้ความสามารถ ประสบการณ์ที่เรียนมาอย่างเต็มศักยภาพ ให้โอกาสในการตัดสินใจ วางแผน ปฏิบัติการพยาบาลภายใต้วิธีการนิเทศที่มีความเป็นอิสระ

4. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการมีความยึดมั่นผูกพันต่อวิชาชีพ คือการที่อาจารย์พยาบาลแสดงให้เห็นว่าเป็นผู้มองการณ์ไกล ยอมรับและรักในวิชาชีพพยาบาลและวิชาชีพการพยาบาล มีกิจกรรมเชิงวิชาชีพและพยายามพัฒนาตนเองให้เป็นเลิศอยู่ตลอดเวลา มีความเต็มใจที่จะทำงานเพื่อความก้าวหน้าและประโยชน์ของวิชาชีพ ตลอดจนมีความปรารถนาที่จะทำงานอยู่ในวิชาชีพตลอดไป

5. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการมีสัมพันธภาพที่ไว้วางใจ คือการที่อาจารย์พยาบาลแสดงออกซึ่งความรู้สึกเต็มใจ เชื่อมั่นในประสบการณ์ของนักศึกษา ไว้วางใจในความสามารถ ไม่ควบคุมด้วยวิธีการที่เข้มงวด นิเทศการทำงานของนักศึกษาด้วยการมีสัมพันธภาพที่ไว้วางใจต่อกัน

6. พฤติกรรมการณ์การดูแลด้านการให้การสนับสนุน คือการที่อาจารย์พยาบาลแสดงออกซึ่งบทบาทของการเป็นผู้สนับสนุนนักศึกษาในทุกด้าน กาย จิต อารมณ์ สังคม ให้การช่วยเหลือในทุกรูปแบบเพื่อสร้างความพร้อมให้กับนักศึกษาได้มีโอกาสในการเรียนรู้อย่างเต็มที่

3.3 สร้างข้อคำถามแต่ละกระทง (Item) ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับพฤติกรรมการณ์การดูแลในแต่ละด้าน ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 35 ข้อ โดยกำหนดจำนวนข้อในแต่ละด้านมี 6

ข้อ ขกเว้นด้านการให้การสนับสนุนมีจำนวน 5 ข้อ แบบวัดที่สร้างเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 5 อันดับ ดังนี้

เกณฑ์การเลือกตอบและการคิดคะแนนมีดังนี้		
สม่ำเสมอ	หมายถึง	นักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลได้แสดงพฤติกรรมเป็นประจำ ให้ 5 คะแนน
บ่อยครั้ง	หมายถึง	นักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลได้แสดงพฤติกรรมหลายครั้ง ให้ 4 คะแนน
บางครั้ง	หมายถึง	นักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลได้แสดงพฤติกรรมเป็นครั้งคราว ให้ 3 คะแนน
น้อยครั้ง	หมายถึง	นักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลได้แสดงพฤติกรรมนาน ๆ ครั้ง ให้ 2 คะแนน
ไม่เคย	หมายถึง	นักศึกษารับรู้ว่าอาจารย์พยาบาลไม่ได้แสดงพฤติกรรมนั้น ให้ 1 คะแนน

การแปลผลคะแนน มีเกณฑ์การคิดคะแนนพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล ใช้หลักการแปลผลค่าเฉลี่ยในการให้ความหมายคะแนนเฉลี่ย ดังนี้ (ประคอง กรรณสูตร, 2535: 117)

คะแนนเฉลี่ย	พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล
4.50 - 5.00	สูงที่สุด
3.50 - 4.49	สูง
2.50 - 3.49	ปานกลาง
1.50 - 2.49	ต่ำ
1.00 - 1.49	ต่ำที่สุด

ผลการวิเคราะห์พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาลเป็นรายด้าน ใช้เกณฑ์การพิจารณาจากเกณฑ์เฉลี่ยรายข้อดังกล่าวมาเทียบกับคะแนนดิบในแต่ละด้าน โดยพิจารณาจากจำนวนข้อในแต่ละด้าน ดังนี้

ด้านการมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพ ด้านการยอมรับในสถานภาพของนักศึกษา ด้านการให้ความเป็นอิสระ ด้านการมีความยึดมั่นผูกพันต่อวิชาชีพ และด้านการมีสัมพันธภาพที่ไว้วางใจ (แต่ละด้านมีข้อคำถามจำนวน 6 ข้อ ๆ ละ 5 คะแนน)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
27.00 - 30.00	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูงมาก
21.00 - 26.94	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูง
15.00 - 20.94	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับปานกลาง
9.00 - 15.94	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำ
6.00 - 8.94	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำมาก

ด้านการให้การสนับสนุน (มีข้อคำถามจำนวน 5 ข้อ ๆ ละ 5 คะแนน)

คะแนนเฉลี่ย	การแปลผล
22.50 - 25.00	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูงมาก
17.50 - 22.45	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูง
12.50 - 17.45	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับปานกลาง
7.50 - 12.45	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำ
5.00 - 7.45	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำมาก

และกำหนดการแปลผลคะแนนรวมของทุกด้าน ดังนี้ (มีข้อคำถามจำนวน 36 ข้อ ๆ 5 คะแนน)

คะแนนรวม	การแปลผล
162.00 - 180.00	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูงมาก
126.00 - 161.99	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับสูง
90.00 - 125.99	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับปานกลาง
54.00 - 89.99	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำ
36.00 - 53.99	มีพฤติกรรมการดูแลในระดับต่ำมาก

ตอนที่ 4. แบบวัดความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ มีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

4.1 ศึกษา ค้นคว้า จากเอกสาร วารสาร งานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ โดยเฉพาะตามแนวคิดของ Schutzenhofer (1987)

4.2 กำหนดคำจำกัดความและโครงสร้างเนื้อหาตัวแปร ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ หมายถึง การแสดงออกซึ่งการตัดสินใจ ปฏิบัติงานต่อผู้รับบริการได้อย่างอิสระของพยาบาลวิชาชีพ โดยแสดงถึงความมีอำนาจในการตัดสินใจบนพื้นฐานความรู้ ความสามารถ โดยปฏิบัติภายใต้ขอบเขตวิชาชีพที่สามารถอธิบายการปฏิบัติเหล่านั้นได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้จะต้องอยู่ภายใต้ข้อกำหนดตามสิทธิของการปฏิบัติพยาบาลที่กฎหมายรองรับไว้และตามจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล

4.3 ศึกษาแบบวัดความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของ Schutzenhofer (Schutzenhofer Professional Nursing Autonomy Scale) (1987: 278-283) เป็นแบบวัดที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพการพยาบาล วิธีการสร้างเครื่องมือ Schutzenhofer (1987) ได้กำหนดข้อกระทงของคำถามแต่ละข้อในรูปของกิจกรรมการพยาบาลที่พยาบาลสามารถปฏิบัติได้อย่างอิสระภายในขอบเขตสิทธิ หน้าที่และจรรยาบรรณของวิชาชีพการพยาบาล โดยแบ่งกิจกรรมการพยาบาลที่ระบุในข้อคำถามแต่ละข้อ กิจกรรมการพยาบาลที่ระบุในข้อคำถามแต่ละข้อ จะแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ ๆ ได้ 3 กลุ่ม ๆ ละ 10 ข้อ แต่ละกลุ่มมีน้ำหนักคะแนนความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพต่างกันคือ มีน้ำหนักคะแนน 1 หน่วย - 3 หน่วยน้ำหนัก

ข้อที่มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 3 หน่วยน้ำหนัก เป็นข้อที่ระบุกิจกรรมการพยาบาลที่แสดงความเป็นอิสระในระดับสูง กล่าวแสดงออกให้เห็นซึ่งความสามารถในการตัดสินใจอย่างอิสระในเรื่องที่เกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของตนเองโดยตรง โดยไม่ต้องรอคำสั่งการรักษา มีการกำหนดเป้าหมายในการปฏิบัติการพยาบาลอย่างชัดเจน ใช้กระบวนการพยาบาลในการปฏิบัติงาน แสดงออกซึ่งความตระหนักในความรับผิดชอบของตนเองอย่างเต็มที่ ลักษณะพฤติกรรมอยู่ในรูปของการปฏิเสธ การคัดค้าน

ข้อที่มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 2 หน่วยน้ำหนัก เป็นข้อความที่ระบุกิจกรรมการพยาบาลที่แสดงความเป็นอิสระในระดับรองลงไป กิจกรรมที่แสดงออกมาบางกิจกรรมจะเป็นบทบาทที่ต้องทำร่วมกับวิชาชีพอื่น ต้องรอคำสั่งการรักษา ลักษณะพฤติกรรมอยู่ในรูปของการให้ความร่วมมือ การให้ข้อเสนอแนะ การรายงาน เป็นต้น

ข้อที่มีน้ำหนักคะแนนเท่ากับ 1 หน่วยน้ำหนัก เป็นข้อความที่ระบุกิจกรรมการพยาบาลที่แสดงความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพน้อยกว่ากลุ่มอื่น ๆ โดยเป็นกิจกรรมที่ต้องรอคำสั่งการรักษา กิจกรรมที่เป็นงานประจำ เป็นต้น

แบบวัดชุดนี้ได้มีการนำไปใช้วัดความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของพยาบาลวิชาชีพและของนักศึกษาพยาบาล ในงานวิจัยหลาย ๆ ชิ้น เช่นของ Husted (1991) Williams and Mc.Gown (1995) โดยมีค่าความเที่ยงเท่ากับ .92

4.4 พิจารณาความสอดคล้องของโครงสร้างเนื้อหาจากแบบวัดชุดนี้ กับที่กำหนดในการวิจัย พบว่ามีความสอดคล้องกัน จึงนำมาใช้โดยแปลเป็นภาษาไทยและอาจารย์ที่ปรึกษาแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้ง เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา หลังจากนั้นจึงจัดเรียงลำดับข้อใหม่ เพื่อให้มีความต่อเนื่องของข้อคำถาม

องค์ประกอบของแบบวัดชุดนี้ เป็นแบบมาตราส่วน 4 อันดับ ประกอบด้วยข้อคำถามจำนวน 30 ข้อ เป็นข้อคำถามที่แสดงพฤติกรรมของพยาบาลวิชาชีพ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 ผู้วิจัยจึงระบุข้อความในแบบวัดว่า เมื่อได้เป็นพยาบาลวิชาชีพแล้ว กิจกรรมเหล่านั้นตรงกับสิ่งที่นักศึกษาพยาบาลจะปฏิบัติ โปรดเลือกคำตอบในทุกข้อคำถาม แม้ว่านักศึกษายังไม่พบเหตุการณ์นั้นมาก่อน

เกณฑ์การเลือกตอบและเกณฑ์การให้คะแนนมีดังนี้

ช่องที่ 1 หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาคิดว่าจะไม่ปฏิบัติอย่างแน่นอน ให้ 1 คะแนน

ช่องที่ 2 หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาคิดว่าจะไม่ปฏิบัติ ให้ 2 คะแนน

ช่องที่ 3 หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาคิดว่าจะปฏิบัติ ให้ 3 คะแนน

ช่องที่ 4 หมายถึง กิจกรรมที่นักศึกษาคิดว่าจะปฏิบัติอย่างแน่นอน ให้ 4 คะแนน

เกณฑ์การให้คะแนนและเกณฑ์การแปลผลเป็นไปตามต้นฉบับของเครื่องมือ (Schutzenhofer, 1987) โดยนำคำตอบแต่ละข้อไปคูณด้วยน้ำหนักคะแนนแต่ละข้อ แล้วรวมคะแนนทั้งหมด ซึ่งจะมีคะแนนเต็ม 240 คะแนน

181 - 240 คะแนน หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพระดับสูง

121 - 180 คะแนน หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพระดับปานกลาง

60 - 120 คะแนน หมายถึง มีความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพระดับต่ำ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การหาคุณภาพของเครื่องมือ

การหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้หาความตรงและความเที่ยงของเครื่องมือทุกชุด โดยมีขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ความถูกต้องของภาษา โดยการนำเครื่องมือที่เป็นภาษาอังกฤษ แปลเป็นภาษาไทย ให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางภาษาศาสตร์ตรวจสอบ และแปลกลับเป็นภาษาอังกฤษอีกครั้งหนึ่งเพื่อตรวจสอบความถูกต้องของภาษา

2. ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยนำเครื่องมือไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิทางด้านการศึกษาพยาบาลจำนวน 11 ท่าน (รายนามในภาคผนวก ก) ตรวจสอบเครื่องมือ โดยตรวจสอบความตรงตามโครงสร้างเนื้อหาของตัวแปรที่จะวัด ข้อคำถามที่ใช้วัดว่าวัดได้หรือไม่ ตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของภาษาที่ใช้และความสอดคล้องกับวัฒนธรรมไทย รวมทั้งเกณฑ์การให้คะแนน หลังจากนั้นนำข้อเสนอแนะ ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิทั้งหมด มาพิจารณาเป็นรายข้อ โดยถือเกณฑ์ความคิดเห็นสอดคล้องการยอมรับของผู้ทรงคุณวุฒิร้อยละ 80

การแก้ไขเครื่องมือทุกชุด ผู้วิจัยนำข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิมาแก้ไข ปรับปรุงเครื่องมือ โดยทั้งหมดเป็นการแก้ไขความถูกต้อง เหมาะสมของภาษา

3. การหาความเที่ยง (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบวัดทุกชุดที่ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 4 วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ตรัง จำนวน 36 คน เพื่อหาค่าความเที่ยง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรวิธีของ Kuder Richardson (ประคอง วรรณสูตร, 2535: 46-47)

ตอนที่ 2, 3 และ 4 หาค่าความเที่ยงโดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) (ประคอง วรรณสูตร, 2535: 47-48) และได้หาค่าความสัมพันธ์ของข้อคำถามเป็นรายข้อกับเครื่องมือทั้งชุด (Corrected Item Correlation) ด้วย ดังรายละเอียดในภาคผนวก ข.

หลังจากนำแบบวัด ไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างแล้ว ได้นำมาหาค่าความเที่ยงอีกครั้ง ด้วยวิธีเดียวกัน ได้ผลการหาค่าความเที่ยงดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 8 ค่าความเที่ยงของแบบวัดความเป็นอิสระแห่งตน แบบวัดความเชื่ออำนาจภายในตน
แบบวัดพฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล และแบบวัดความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ

แบบวัด	ค่าความเที่ยงของเครื่องมือ	
	ทดลองใช้ (n = 36)	ใช้กับกลุ่มตัวอย่าง (n = 455)
ชุดที่ 1 ความเป็นอิสระแห่งตน	.67	.73
ชุดที่ 2 ความเชื่ออำนาจภายในตน	.83	.84
ชุดที่ 3 พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล	.91	.94
ด้านการมีสมรรถนะเชิงวิชาชีพ	.82	.87
ด้านการยอมรับในสถานภาพของนักศึกษา	.84	.83
ด้านการให้ความเป็นอิสระ	.83	.87
ด้านการมีความยึดมั่นผูกพันต่อวิชาชีพ	.84	.90
ด้านการมีสัมพันธภาพที่ไว้วางใจ	.86	.88
ด้านการให้การสนับสนุน	.86	.89
ชุดที่ 4 ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ	.82	.94

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอนหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ถึงผู้อำนวยการสถาบันพระบรมราชชนก สำนักงานปลัดกระทรวง กระทรวงสาธารณสุข เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลในสถาบันการศึกษาพยาบาลที่สังกัดกระทรวงสาธารณสุขจำนวน 5 แห่งและถึงผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลในสังกัดอื่น ๆ อีก 7 แห่ง เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล

2. ติดต่อกับผู้บริหารสถาบันการศึกษาพยาบาลโดยตรง หรือตัวแทนที่ได้รับมอบหมาย เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์ของการวิจัยและขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลและแจ้งจำนวนตัวอย่างประชากรที่ต้องการในแต่ละสถาบัน

3. เดินทางไปเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเองในสถาบันการศึกษา ที่อยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร ปทุมธานี สงขลา และติดต่อผ่านผู้ประสานงานในสถาบันการศึกษาที่อยู่จังหวัดอื่น ๆ จำนวนแบบสอบถามที่ส่งไปยังตัวอย่างประชากรมีจำนวน 483 ชุด ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นเวลา 6 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2540 ถึงวันที่ 17 มีนาคม 2540 ได้แบบสอบถามกลับคืนมาจำนวน 469 ชุด

4. ตรวจสอบความสมบูรณ์ของข้อมูลในแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนมา และได้จัดแบบสอบถามที่นักศึกษาตอบไม่ครบทุกข้อทิ้ง เหลือแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 455 ชุด คิดเป็นร้อยละ 94.40 ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 455 คน มาวิเคราะห์ด้วยระเบียบวิธีการสถิติ ดังนี้

1. ข้อมูลส่วนตัวเกี่ยวกับเพศ คะแนนเฉลี่ยสะสม และสังกัดสถาบัน วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่และร้อยละ

2. ข้อมูลเกี่ยวกับความเป็นอิสระแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในตน พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล 6 ด้าน ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation)

3. เปรียบเทียบความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพของนักศึกษาพยาบาลที่อยู่ต่างสังกัดกัน ด้วยสถิติทดสอบ เอฟ (F-test)

4. หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ กับความเป็นอิสระแห่งตน ความเชื่ออำนาจภายในตน พฤติกรรมการดูแลของอาจารย์พยาบาล โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Product Moment Correlation Coefficient) โดยใช้เกณฑ์เทียบระดับความสัมพันธ์ของค่าสัมประสิทธิ์ (r) ดังนี้ (ประคอง กรรมสุด, 2535)

ค่าระหว่าง +0.70 - 1.00 มีความสัมพันธ์ในระดับสูง

ค่าระหว่าง +0.30 - 0.69 มีความสัมพันธ์ในระดับปานกลาง

ค่าระหว่าง +0.00 - 0.29 มีความสัมพันธ์ในระดับต่ำ

5. หากกลุ่มตัวพยากรณ์ที่สามารถพยากรณ์ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพโดยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบเพิ่มตัวแปรเป็นขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ดังนี้

5.1 หาสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคูณ ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปรเกณฑ์

5.2 ทดสอบความมีนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่คำนวณได้

5.3 ใช้สถิติทดสอบ เอฟ (Overall F-test) เพื่อทดสอบว่าตัวพยากรณ์สามารถพยากรณ์ตัวแปรเกณฑ์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติหรือไม่

5.4 สร้างสมการพยากรณ์ ความเป็นอิสระแห่งวิชาชีพ ทั้งในรูปคะแนนดิบและคะแนนมาตรฐาน

ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยโดยใช้โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science: SPSS) โดยกำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05